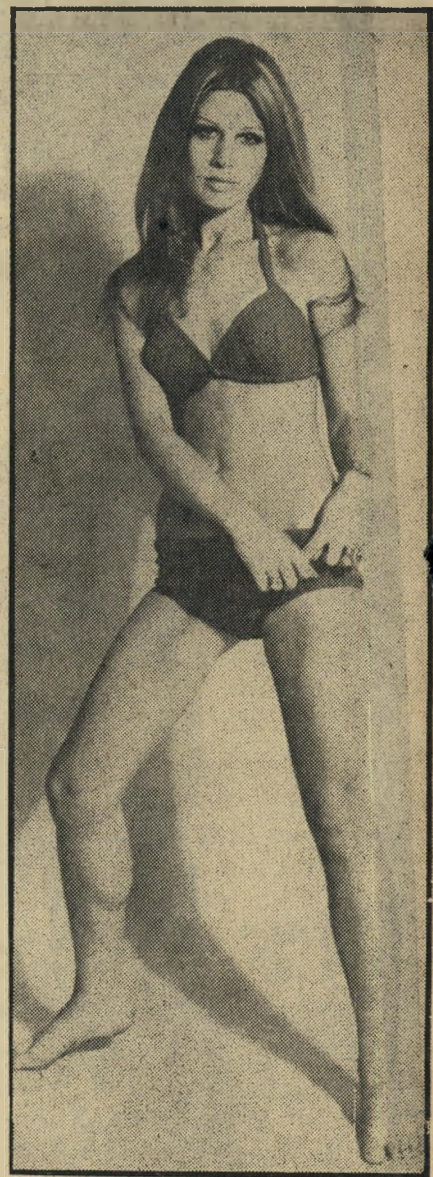
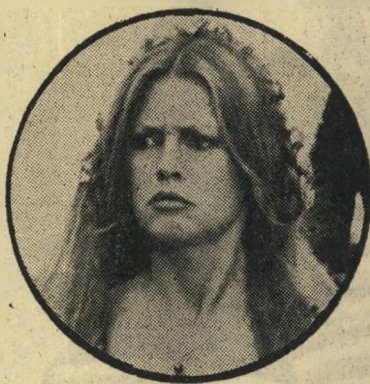

החיים מתחילים

בגיל 40 בשביל בריז'יט בארדו, בצילום עם אחד מבני-זוגה לטרס החדש קולינוט, שעדיין לא הו" צג בארץ. למרות שהיא, לדברי בילי פלנצ'ר, מוצג ארכיאולוגי, עדיין אוהבים אותה הצופים ורוחשים לה כבוד. משמאל: בילי פלנצ'ר, בחברת דוגמן בצילום עבודה.

ברובע השלישי, ומייד התקבלה לעבודה בסוכנות-הדוגמניות הידועה סקרטר'יה נאסיונל דה-מרקו. על תקופת פריס מספרת בילי: "זו היתה ממש קטסטרופה, כימעט שלא יכולתי

המבט

המקור (למעלה) בת 40 ו- על סף סיום הקאריירה, ו- השנייה בת 22 ובתחילת דרכה אל הזוהר.

לעבור ברחוב. בכל מקום קראו לי 'בהר' זה שם-החובה שבו מכנים הצרפתים את בריז'יט. אנשים היו ניגשים אלי בשביל לבקש חתימה. היום זו לא מחמאה גדולה בשבילי לדמות לבריז'יט. אחרי הכל היא בת 40, ואילו אני רק בת 22.

"חוץ מזה, בריז'יט היא משהו שנגמר כבר. היופי שלה הוא כבר לא אופנתי. לגבי הצרפתים היא מוצג ארכיאולוגי, שהם אומנם אוהבים אבל בכל זאת לא מתייחסים אליו כמו שהתייחסו לפני 20 שנה."

למרות זאת המשיכה בילי לחיות בצילה של בריז'יט, מהגם שלפתע הסתבר לה כי שתיהן נולדו במזל מאזניים. היא קנתה ספר הדן באסטרולוגיה ואו הסתבר לה כי לה ולבריז'יט תכונות משותפות, כמו למשל: החוש לעסקים, ועשיית חשבונות של כדאיות לטווח רחוק. לעומת זאת בילי, בניגוד לבריז'יט, אינה אוהבת גברים באופן מיוחד. נכון, היא אוהבת כמו כולן, אבל לא יותר מאחד בכל פעם, ולא ככ- מויות.

בכלל, היא אינה אהבת לדבר על החיים הפרטיים שלה, כל מה שהיא מוכנה להגיד הוא שיש לה חבר לא רציני, ושם היתה רוצה זה יכול היה להיות כן רציני. וגם זה, היא מודה בענווה, משותף לה ולבריי ז'יט — היכולת לעשות בגברים שלהן מה שהן רוצות.

בילי, שנולדה בשם בלומה לאם ממוצא הונגרי ולאב ממוצא פולני, היא דוגמנית פול-טייט-ג'וב, בפריס הרוויחה כ-500 פרנץ קים ליום בכסף מזומן, נקי ממס. היא עבדה שלוש עד ארבע פעמים בשבוע, ו- השתתפה שלוש פעמים בתערוכת האופנה הבינלאומית החשובה סלון דה-פורטה.

נראה היה כי הדוגמנית המצליחה הופכת אט-אט ישראלית מצורפתת, המסתפקת בר ביקוריימולדת קצרצרים והחיה לה בעושר ואושר בעיר האורות.

אבל בילי התגעגעה הביתה. נמאס לה שמשווים אותה כל הזמן לבריז'יט. שלא לדבר על כך שהאיכל הצרפתי הוסיף לה כמה קילוגרמים בריאים אבל מיותרים.

היא לא עשתה חשבון של קאריירה, ומכיוון ששום גבר לא שיחק או תפקיד מרכזי בחייה, ארזה את המיזוודות, אמרה יפה שלום לסוכנות-הדוגמניות ושבה אר-צה.

אבל בארץ, אחרי שימחת הפגישה עם המישפחה, באה האכזבה. מספרת בילי:

"המצב בשוק נורא, אין הרבה עבודה, אני פותחת עיתונים, ורואה שפרט לשבד עוני-גשים שיש בהם עדיין פירסומת, כימי עט שאין פירסומת בכל שאר העיתונים. 'לאנשים אין כסף לפרסם, ואין כסף לקנות. אולי המצב ישתפר עם הזמן, אבל בינתיים מצבן של דוגמניות-הצילום בארץ הוא בכי-רע'."

ואם בילי אומרת, או בילי יודעת. אחרי הכל, דוגמנות-צילום הוא המקצוע הביצועי שלה. ממנו היא מתפרנסת, והוא ממלא את כל צולמה עשרים-וארבע שעות ביממה, שיבעה ימים בשבוע.

היא כימעט שאינה מקדישה זמן לבי- לויים ולבחורים. אין לה פנאי מיותר. היא עסוקה בחיפוש עבודה ובעבודה ממש. אצלה, הקאריירה קודמת לכל.

סמל הסנס דימונה הרב לבריז'יט בארץ דן הפריע לבילי. האנשים לא תמיד הבינו שהיא, בניגוד לבריז'יט, תמימה מטיבעה.